

תת"ע 5051/03/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו עבד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5051-03-19 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו עבד
תיק חיצוני: 10153265706

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מחמוד אבו עבד

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 25.3.19.

הנאשם טוען כי אישור המסירה אינו כולל פרטים מהותיים כמו שם המקבל, חתימתו ותאריך המסירה. עוד טוען הנאשם כי שלילת זכותו להישמע בבית המשפט תגרום לו לעיוות דין וכי נפל פגם בדו"ח שניתן לו.

המאשימה, שהגיבה באיחור, מתנגדת לבקשה.

דין והכרעה

על אף האיחור בתגובת המאשימה מצאתי לדחות הבקשה וזאת מן הטעמים הבאים:

עיון בתיק בית המשפט מגלה שבניגוד לנטען, אישור מסירה כולל את תאריך המסירה (18.11.18), שם המקבל (מחמוד אבו עבד), וחתימה הנחזית היות חתימת המקבל:

משכך, היות והנאשם לא התמודד עם תוכנו של אישור המסירה הקיים, לא נסתרה חזקת המסירה ולא היה הצדק לאי התייצבותו לדיון.

מעבר לאמור, עיון בתיק בית משפט מלמד כי גזר הדין נמסר למבקש ביום 1.4.19 (על פי אישור המסירה נמסר למי שגר עמו בבית ונראה מעל לגיל 18 שנים). הנאשם לא התייחס כלל למסירת גזר הדין ולא הסביר בבקשתו כיצד ומתי גיל האודות גזר הדין ולכן המסקנה המתבקשת כי חזקת המסירה, גם בעניין גזר הדין, לא נסתרה. על פי הוראות החוק, ניתן

להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם בטענותיו הכלליות בדבר קיומו של עיוות דין ופגם בדו"ח (טענות שלא פורטו כלל במסגרת הבקשה), אין כדי לסייע לנאשם. **"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה"** (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח טבת תשפ"א, 02 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.